

Sygn. akt I ACz 42/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w następującym składzie

Przewodniczący – Sędzia SA Piotr Wójtowicz

Sędziowie SA Mieczysław Brzdąk

SO (del.) Joanna Naczyńska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 lutego 2015r.

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w M.

o zapłatę i ustalenie

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 10 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 727/14

postanawia :

1) sprostować oznaczenie przedmiotu sprawy w części wstępnej zaskarżonego zarządzenia, jako o zapłatę i ustalenie;

2) uchylić zaskarżone zarządzenie w części obejmującej żądanie zapłaty;

3) oddalić zażalenie w pozostałej części.

Sygn. akt I ACz 42/15

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 10 grudnia 2014r. Przewodniczący Sądu Okręgowego w Katowicach zwrócił pozew E. S. o zapłatę 500.000zł i o ustalenie prawa do lokalu wniesiony przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w M.. Rozstrzygnięcie to podjął w oparciu o art. 130 § 1 i 2 k.p.c. - z uwagi na nieusunięcie przez powódkę braków formalnych pozwu, a to brak sprecyzowania jakiego tytułu i do jakiego lokalu ustalenia się domaga.

Zarządzenie to zaskarżyła powódka, domagając się jego uchylenia i merytorycznego rozpoznania sprawy. Wywodziła, iż nie ma ono logicznego uzasadnienia i nie znajduje podstaw w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. Podniosła, iż już w pozwie powołała się na wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach o sygn. I ACa 434/06, który był wyrokiem ustalającym jej prawo do lokalu mieszkalnego położonego w M. przy ul. (...), a który to lokal powódka zajmuje już od 1984r. i który wskazała w pozwie jako swój adres, co w sposób oczywisty - w jej ocenie wskazuje lokal o jaki jej chodzi. Nadto, podniosła, iż od 20 lat nie może doczekać się sprawiedliwego wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Do warunków formalnych pozwu oprócz wymagań, przewidzianych w art. 126 i 128 k.p.c., należy dokładne określenie żądania pozwu, a w sprawach o prawa majątkowe także precyzyjne oznaczenie wartości przedmiotu sporu i przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie (art. 187 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c.). Wniesiony przez powódkę pozew - tak, jak to trafnie przyjął Sąd Okręgowy - nie zawierał wszystkich tych elementów, warunkujących nadanie mu biegu i merytoryczne rozpoznanie sprawy.

Otóż w zakresie żądania ustalenia stosunku prawnego – prawa do lokalu niewystarczającym było wskazanie w piśmie uzupełniającym pozew oznaczenia lokalu mieszkalnego, jako położonego w M. przy ul. (...). Powódka musi bowiem także wskazać jakiego rozstrzygnięcia oczekuje, tzn. jakiego rodzaju prawa rzeczowego, bądź obligacyjnego domaga się ustalenia (np. ustalenia, że przysługuje jej prawo najmu tego lokalu, prawo spółdzielcze własnościowe, bądź lokatorskie, prawo własności, czy też prawo zajmowania tego lokalu jako lokalu socjalnego). Nadto powódka nie wskazała wartości przedmiotu sporu w zakresie tego żądania (kwota 500.000zł dotyczy żądania odszkodowania). W spełnieniu tych wymagań formalnych pozwu Sąd nie może powódki wyręczać, ponieważ nie może żadnej ze stron pomagać, lecz musi w sposób całkowicie bezstronny rozpoznać żądania stron. Nie może więc Sąd uzupełnić luk w zredagowaniu żądania pozwu i następnie to żądanie rozpatrywać.

Stąd też Przewodniczący Sądu Okręgowego zasadnie wezwał powódkę do usunięcia braków formalnych pozwu w części dotyczącej żądania ustalenia istnienia stosunku prawnego przez podanie jaki stosunek prawny ma zostać ustalony i jakiego lokalu ma dotyczyć, a nadto do wskazania wartości przedmiotu sporu w zakresie tego żądania, a skoro mimo to powódka braków tych nie usunęła - na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. stosowanego w związku z art. 187 k.p.c. - prawidłowo pozew w tej części zwrócił.

Niemniej uszło uwagi Przewodniczącego Sądu Okręgowego, iż pozew obejmował także drugie roszczenie, również dotknięte brakami formalnymi, do usunięcia których powódka nie została wezwana. Mianowicie, powódka domagając się zasądzenia 500.000zł z tytułu odszkodowania za bezprawne orzeczenie eksmisji i związane z tym faktem działania pozwanej nie przytoczyła okoliczności faktycznych tego żądania. Wprawdzie wskazała, że wyrok eksmisyjny z powództwa pozwanej wydany został przeciwko niej już w 1997r., a mimo to pozwana po raz kolejny wystąpiła o eksmisję i kolejny wyrok eksmisyjny został wydany w 2001r., w związku z czym już w 2011r. wystąpiła z pozwem o odszkodowanie materialne. Niemniej okoliczności te nie pozwalają na ustalenie podstawy faktycznej żądania odszkodowania. Nie wynika z nich bowiem, z którym z tych wyroków eksmisyjnych powódka wiąże swe żądanie, ani też kiedy i jakich szkód materialnych doznała. Braki te nie pozwalają również na ustalenie, czy roszczenie to nie zostało już prawomocnie osądzone wyrokiem z 2011r., na który powódka powołuje się w uzasadnieniu pozwu.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy, dzieląc zaskarżone rozstrzygnięcie w części odnoszącej się do żądania ustalenia, na podstawie art. 385 k.p.c. stosowanego poprzez art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c., zażalenie powódki w tej części oddalił. Natomiast uznając, iż zaskarżone rozstrzygnięcie w części odnoszącej się do żądania zapłaty odszkodowania jest co najmniej przedwczesne - na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. stosowanego poprzez art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c., - uchylił je, zalecając Przewodniczącemu Sądu Okręgowego wezwanie powódki do usunięcia braków formalnych pozwu w tym zakresie.